

ODCHODZĄCY (23) *part praes act*

Oba o jasne.

sg m N odchodzący (2). ◇ *G* odchodząc(e)go (2). ◇ *D* odchodzącému (4); -ému (3), -(e)mu (1).
◇ *A* odchodząc(e)go (1). ◇ *f N* odchodząc(a) (4). ◇ *A* odchodzącą (1). ◇ *pl N subst* odchodząc(e) (1).
◇ *G* odchodzących (2). ◇ *D* odchodzącym (1), odchodząc(e)m (1) *TarDuch*. ◇ *A m pers* odchodzącé (4); -é (3), -(e) (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. odbyty pokarm, Linde brak.

1. *Opuszczający jakieś miejsce, oddalający się; abiens, decedens Mącz; exiens JanStat (17) : Decedens, Odchodzący, zchodzący Mącz [!] 44a, 104c.*

W przeciwstawieniu: »przychodzący... odchodzący« (2): CzechRozm 209; łam w łobie Bog ząwždy iednáki/ á odmiány żadney y przypadkow przychodzących y odchodzących nie ma. SkarKaz 485a, 485b.

a. *O człowieku (8) : Reliquije zacnieyŹe żeby oglądáli Źtáráią lię: kłiążeczki nabożne/ modlitwy/ páciorki/ obrazki odchodzącym [cudzoziemcom pielgrzymom] dawáią ReszHoz 120.*

odchodzący od czego (1): Iezu ktorys nabożnem niewiaŹtham od grobu odchodzącem miłofierny y łalkawy zaŹedł. TarDuch C7v.

Szereg: »przychodzący i odchodzący« (1): Źynowie Izráelowi [...] służyli krolowi wedle Źprawy wŹzech odmian/ przychodzących j odchodzących co mieŹiac [quae ingrediebantur et egrediebantur per singulos menses] BudBib 1.Par 27/1.

α. *W funkcji rzeczownika (1) :*

W przeciwstawieniu: »przychodzący ... odchodzący« (1): Mayą teŹ [młodzięncy] być ćwiczeni ktorym obyczaiem mayą ku łobie przypuŹczáć przychodzące/ y ktorym odchodzące odpuŹczáć KwiatKsięŹ D3v.

Przen (1) :

Wyrażenie: »od rozumu odchodzący« (1): Niememu młodzieńcowi znákem krzyŹa S. mowę przywrócił, od rozumu odchodzącego brátá/ pomazánim oleiu S. ku pierwŹzemu zdrowiu przywiodł. SkarŹyw 298.

b. *O tym, co może się poruszać; wydalany z organizmu (6) : TeŹ biała vrina łubtelna/ á częŹto odchodząca wniemałey iakoŹci Znamionuie zapalenie nyrek FalZioł V 3, V 6, 11, 14, 85; Bo ták wiedz/ káŹde iedło, co w Źołádek wchodzi/ Ząwždy ná czterzy częŹci káŹde lię roŹchodzi. SubtylnieyŹe mieni lię á czyni krew czyŹtą/ A gorzkoŹ odchodzącą/ teŹ Źołć przeŹroczyŹtą RejWiz 117v.*

W charakterystycznych połączeniach: odchodzący często, obficie, potrosze, zbytne.

2. *Porzucający, zostawiający (7) :*

a. *Porzucający miejsce pańszczyźnianego przypisania do ziemi (6) :*

odchodzący skąd od kogo (3): przez młodzieńce/ ze wŹi od wŹalnych rodziców odchodzącé/ wŹi bywáią ŹpułtoŹzoné/ dla niedoŹtátku robotników SarnStat 200 [idem (2)] 660, 919.

α. *W funkcji rzeczownika (3) : ták iż StároŹtowie y DzierŹawcy dóbr náŹnych dozwolenia y liŹty Źwiádeczne máią dáwáć odchodzącému [recedenti] SarnStat 200 [idem (2)] 660, 919.*

b. *Umierający; w funkcji rzeczownika (1)* : Niemierne płákánie [...] po śmierci/ gáni Apóstoł/ y takiego smutku zákázuie: ále Chrześcijáńskiego miernego y ktory miłość ku odchodzącemu y fámá ludzkość wyciłka/ nigdy nie gánił. *SkarKaz* 385b.

Synonimy: **1.**, **2.** *odbiegający, opuszczający; 2. b. umierający.*

Cf **ODCHODZIĆ**